

Wintersport

Ik zie mijn toenmalige vriendje nog staan bij het busstation. Hij schrok zich rot! Ik werd bruinoranje verbrand en met dikke wallen door de skibus afgezet in de plaats waar ik twintig jaar geleden woonde. Mijn 'sprayblonde' haar was veranderd in geel stro en ik was ook nog eens zichtbaar zwaarder geworden na het weekje skiën in Oostenrijk. Mijn vriendje begreep sowieso niet wat er leuk was aan sporten - en al helemaal niet in de kou - maar nu begreep hij ook niet meer wat hij in mij had gezien. Hij heeft me nog netjes thuis gebracht maar daarna heb ik hem weken niet meer gezien. Dat had als voordeel dat de kilo's er door het liefdesverdriet zo weer af waren. En ik nam me meteen voor dat ik nooit meer verliefd zou worden op iemand die niet begrijpt dat sporten leuk is. Want zo zag ik skiën toen nog, als een sport. Ik begreep er dan ook niks van dat ik zoveel zwaarder was geworden. Ik gaf de schuld aan de busreis. Door het lange zitten en slaapgebrek hield ik gewoon érg veel vocht vast. Dat verklaarde ook de wallen onder mijn ogen. En natuurlijk was het dom om mijn *sunblock* thuis te laten liggen, maar verder was wintersport toch supergezond?

De realiteit werd me duidelijk zodra ik de vakantiefoto's zag. Ik zag er hartstikke vrolijk uit, dat was het probleem niet. Wel dat ik op iedere foto een glas bier in mijn hand had! Maar toen een reisgenoot trots zijn vakantiefilmpje liet zien, kwam de echte teleurstelling pas. Ik had altijd het idee dat ik redelijk kon skiën. *Tiefschnee*? Geen probleem. Zwarte piste? Makkie. Ik kwam overal in perfecte *parallelschwung* naar beneden. Dacht ik. Want op het filmpje zag het er lang niet zo flitsend uit. Ik bleek een ontzettend luie skiër die bijna rechttop naar beneden gleed en flauwtjes af en toe een bochtje wegprikte. Het leek absoluut niet op het stoere werk waar je flinke bovenbeenspieren voor nodig hebt.

Ik realiseerde me ineens dat die flinke trek 's middags waarschijnlijk door de buitenlucht kwam en niet door mijn futloze gepruts op de latten. En die lunch van salade en soep was achteraf ook niet zo gezond. Ik herinnerde me opeens de flinke vetogen op de soep en het uitgebakken spek bij de salade. En de après-ski zette natuurlijk ook flink aan. Iedere dag nam ik me voor om maar één glas te nemen. Maar door dat ene biertje kreeg ik een 'laat maar waaien'-mentaliteit waardoor ik de rest van de avond gezellig bleef meedoen. Tegen negenen moest er dan nog een pizza of een zak chips naar binnen worden gewerkt, zodat je niet met een lege maag naar bed ging. En na een nacht snurken stond het ontbijt klaar met heerlijke verse *kaiserbrötchen*. Blijf daar maar eens van af! Vond ik ook niet nodig, want voor al dat skiën kon je wel wat energie gebruiken.

Inmiddels ga ik al jaren niet meer op wintersport. Ik ben namelijk getrouwd met iemand die het, net als mijn eerste vriendje, niet zo heeft op sporten in de kou. Dus gaan we nu met de voorjaarsvakantie naar een warm eiland. De *sunblock* gaat braaf mee en de kroeg zien we nauwelijks, maar veel en lekker eten doen we wel. Want aan één van mijn voornemens heb ik me gehouden: ik koos een echtgenoot die nog meer sport dan ik. En fietsend in korte broek verbruiken we zoveel energie, daar kan geen vakantiehap tegenop.